02/10/2022

Εκδήλωση Μνήμης για τον Στρατηγό Νικηταρά στην Μητρόπολη Πειραιώς

/ Ενορίες

Πειραιώς Σεραφείμ: *Καλούμεθα να ενδυναμώσουμε αυτήν την βαθιά συνειδητότητα της ρωμιοσύνης, μέσα μας*

Εκδήλωση Μνήμης για τον Στρατηγό Νικηταρά στην Μητρόπολη Πειραιώς

Καλούμεθα να ενδυναμώσουμε αυτήν την βαθιά συνειδητότητα της ρωμιοσύνης, μέσα μας. Και να εμπνεύσουμε, τους νέους άνδρες και γυναίκες του στρατεύματός μας, για να αποκτήσουν την ευψυχία που απαιτείται, απέναντι στην επιδρομή, την λεκτική προς το παρόν, και ευχηθείτε να μην γίνει ποτέ επιδρομή στο πεδίο.

Δέηση για τα 173 χρόνια από τον θάνατο του ήρωα του 1821, Στρατηγού Νικηταρά, τελέσθηκε την Κυριακή 2 Οκτωβρίου, στον Ιερό Ναό Ευαγγελιστρίας

Πειραιώς, μετά το πέρας της 1ης Θείας Λειτουργίας.

Η δέηση πραγματοποιήθηκε με πρωτοβουλία της Ιεράς Μητροπόλεως Πειραιώς, της Αδελφότητας Τουρκολεκαίων ο «Νικηταράς» και τη συμμετοχή του Πολιτιστικού Συλλόγου η «Ενότητα», και εντάσσεται στο πλαίσιο του προγράμματος «**ΕΝΟΡΙΑ εν δράσει…**».

Στην ακολουθία του Όρθρου και τη Θεία Λειτουργία χοροστάτησε, ιερούργησε και κήρυξε τον θείο λόγο ο Σεβασμιώτατος **Μητροπολίτης Πειραιώς κ. Σεραφείμ.**

Μετά το τέλος της Θείας Λειτουργίας εψάλη από τον Σεβασμιώτατο, η επιμνημόσυνη δέηση στην προτομή του ήρωα, στον περίβολο του Γηροκομείου

Πειραιώς.

Ο Σεβασμιώτατος στην ομιλία του, αναφέρθηκε αρχικά στο ευαγγελικό ανάγνωσμα της ημέρας, που επικεντρώνεται στην ουσία, στο βάθος και την αλήθεια του ευαγγελικού μηνύματος.

«*Αποκαλύπτει με εύγλωττο τρόπο»,* τόνισε ο Σεβασμιώτατος, *«γιατί ο Θεός εισήλθε μέσα στην ανθρώπινη ιστορία, γιατί ο άκτιστος απεδέχθη τις σκληρές συντεταγμένες της φθοράς, τον χώρο και τον χρόνο, γιατί ο Λόγος «σαρξ εγένετο και εσκήνωσεν εν ημίν».»*

Το σημερινό ευαγγέλιο, συνέχισε, μας παρουσιάζει τον μοναδικό δρόμο, για τον οποίον πλάστηκε ο άνθρωπος, την μοναδική στοχοθεσία που έχει η γήινη ζωή μας, τον σκοπό της υπάρξεως, την πορεία της ζωής μας. Τα λιτά λόγια του Κυρίου, αποκαλύπτουν όλη την ανθρώπινη οντολογία και την πραγματική ανθρωπολογία.

Ο ευαγγελικός λόγος, μιλάει για την αγάπη. Και όπως τόνισε ο Σεβασμιώτατος: « *Είναι ένα βαθύτατο υπαρξιακό συναίσθημα, αλλά και μία αρετή και μία υπέρβασις. Και δεν αναφέρεται βέβαια στην αγάπη την χυδαία, η οποία χρησιμοποιείται για να αποβεί εύχρηστος, η χρηστικότητα των άλλων ανθρώπων.»*

Μιλάει για την αγάπη, αλλά θέτει σε άλλη διάσταση το υπαρξιακό γεγονός, δεν αμφισβητεί αλλά ισοσκελίζει τα πράγματα: «*εάν αγαπάτε εκείνους που σας αγαπούν, ποια είναι η αξία σας;*». Και οι άνθρωποι της αστάθειας, της αμαρτίας, της μακράν του Θεού ζωής, αγαπούν εκείνους που τους αγαπούν, ανταποδίδουν την αγάπη στην αγάπη.

Και «*εάν κάνετε αγαθά έργα, σε εκείνους που σας κάνουν αγαθά έργα, αντιπροσφέρετε στην αγαθότητα, την αγαθότητα σας, δεν έχετε κάποια ιδιαίτερη αξία, γιατί αυτό κάνει κι ο κόσμος. Και εάν βοηθάτε εκείνους, από τους οποίους περιμένετε κέρδος, όφελος οποιασδήποτε μορφής, τοκοφορία, δεν κάνετε κάτι υπεροχικό, γιατί και αυτό το κάνουν οι άνθρωποι του κόσμου, επειδή περιμένουν να προσλάβουν και να πάρουν οικονομικά ή άλλα οφέλη*».

Αλλά, όπως επεσήμανε ο Σεβασμιώτατος, συνεχίζοντας την αναφορά του στην ευαγγελική περικοπή, είναι συνταρακτικός ο λόγος και τρομακτική η παρότρυνση: «*Αγαπάτε τους εχθρούς ημών και αγαθοποιείτε εκείνους που σας μισούν, θέλουν την καταστροφή σας, την απόλυτη υπαρξιακή σας ανατροπή. Και δανείζετε εκείνους από τους οποίους, δεν ελπίζετε να πάρετε οτιδήποτε το υλικόν αντάλλαγμα*».

Το ερώτημα που τίθεται είναι, όπως παρατήρησε ο Σεβασμιώτατος, ποιος είναι ο σκοπός, σε τι εξυπηρετεί αυτή η τόσο υπερβολική αγάπη και μακροθυμία. Και έρχεται η φοβερή αποκάλυψη, ότι όλα αυτά, τα κάνει ο άνθρωπος για να ομοιάσει στον «*Πατέρα τον εν ουρανοίς*», γιατί έτσι φέρεται ο ουράνιος Πατέρας.

«Να λοιπόν για ποιο σκοπό γίνονται αυτές οι παροτρύνσεις, και να ποιος είναι ο στόχος και ποιος είναι ο δρόμος για να φτάσεις στον στόχο. Η «προς τον Θεόν ομοήθεια», είναι το σκοπούμενο. Να ομοιάσει ο άνθρωπος στον Θεόν, να αποκτήσει το ίδιο ήθος.»

Το βλέπουμε στα πρόσωπα των αγίων, τόνισε ο Σεβασμιώτατος, είναι ήδη αποδεδειγμένο πειραματικά. Οι άγιοι, ακριβώς αυτόν τον δρόμο διέβησαν. Κι έτσι ο άνθρωπος γίνεται άξιος να ζήσει μαζί με τον Θεό, όχι για κάποια γήινα χρόνια, αλλά για πάντα, για την ατελεύτητη αιωνιότητα. Να γίνει κοινωνός θείας φύσεως εις τους αιώνας.

«Και κατακλείει τον λόγο ο Κύριος, λέγοντας και προτρέποντας «Γίνεσθε ουν οικτίρμονες καθώς και ο Πατήρ υμών Οικτίρμων εστί». Οικτίρμονες, σπλάχνα οικτιρμών, και ταυτόχρονα αλήθεια, σοφία, καθαρότητα, ελευθερία, δικαιοσύνη, ζωή.»

Στο δεύτερο μέρος της ομιλίας του, ο Σεβασμιώτατος αφού αναφέρθηκε στην θαυμαστή σωματική εμφάνιση της Παναγίας, στον Παναγιοσκέπαστο Ναό της Ευαγγελιστρίας Πειραιώς, κατά την αγρυπνία του Ευαγγελισμού της Θεοτόκου το έτος 1929, τόνισε ότι πανηγυρίζουμε σήμερα την ενθρόνιση της ιεράς Της Εικόνος, της Παναγίας Βηματαρίσσης, που δωρήθηκε στο Ναό από την Ιερά Μεγίστη Μονή Βατοπαιδίου.

Αλλά ακόμη, αναφέρθηκε στον στρατηγό Νικηταρά: «*Σήμερα, έχουμε την μεγάλη χαρά και τιμή, εδώ, στο πρώτο λιμάνι της χώρας, που έζησε όλον τον επικό αγώνα της παλιγγενεσίας, να τιμούμε έναν υπέρμαχο στρατηγό του γένους. Έναν άνδρα που πραγμάτωσε την «προς τον Θεόν ομοήθεια». Ένα ήρωα που λάτρεψε την πατρίδα, την πίστη, το γένος, και στον οποίον κλείνομε ευλαβικά την ψυχή μας και την ύπαρξη μας.*

Γιατί εδώ απ' έξω, εκάθητο προς ετών ο στρατηγός Νικήτας Σταματελόπουλος, ο περιώνυμος Τουρκοφάγος, ο μεγάλος αυτός ήρωας της παλιγγενεσίας του έθνους μας.»

Για να καταδείξει, όπως επεσήμανε ο Σεβασμιώτατος, ποιος είναι ο αληθινός άνθρωπος. Όχι εκείνος που στηρίζεται στα υλικά πράγματα, αλλά εκείνος που εμπνέεται από τα ζώπυρα της πίστεως και του γένους.

Εξέφρασε ακόμη την ευγνωμοσύνη του στον Πρόεδρο και τα μέλη της Αδελφότητας Τουρκολεκαίων ο «Νικηταράς», που κρατούν άσβεστη την δάδα της εθνικής μνήμης, ιδιαίτερα σήμερα που αναθάλλει το τραγικό πρόσωπο του ιστορικού αναθεωρητισμού στην ήπειρο μας.

«*Δεν πήραμε μάθημα οι άνθρωποι από τον περασμένο αιώνα με τους δύο παγκοσμίους πολέμους και τις εκατόμβες των ανθρωπίνων θυμάτων. Βρισκόμαστε και πάλι, όχι σε έναν ψυχρό πόλεμο, αλλά σε κάτι πολύ χειρότερο, σε έναν οιονεί πυρηνικό πόλεμο, από την αφροσύνη των μεγάλων παικτών του πλανήτου μας*.»

Γι’ αυτό και χρειαζόμαστε ενδυνάμωση του εθνικού μας φρονήματος. Απέναντι μας, συνέχισε ο Σεβασμιώτατος, έχουμε μία χώρα, που απαρτίζεται από αρπακτικά της ιστορίας. Που δεν δημιούργησε πολιτισμό, που δεν προσέφερε «*σταλαγματιές δροσιάς*» στον ανθρώπινο πόνο, που το έμβλημα της είναι «*η χατζάρα και η αρπαγή*».

«*Παράσιτα του ανθρωπίνου γένους έχουμε απέναντι μας. Και τώρα, καλούμεθα να ενδυναμώσουμε αυτήν την βαθιά συνειδητότητα της ρωμιοσύνης, μέσα μας. Και να εμπνεύσουμε, τους νέους άνδρες και γυναίκες του στρατεύματος μας, για να αποκτήσουν την ευψυχία που απαιτείται, απέναντι στην επιδρομή, την λεκτική προς το παρόν, και ευχηθείτε να μην γίνει ποτέ επιδρομή στο πεδίο. Αλλά και πάλι θα πρέπει να υψώνουμε τείχη απέναντι στην σκληρή αυτή και βάναυση επιθετικότητα των γειτόνων*»

Κρατούμε την πίστη, είπε ολοκληρώνοντας τον λόγο του ο Σεβασμιώτατος, κρατούμε και τιμούμε τους μάρτυρες και ήρωες του γένους μας. Αλλά πάνω απ' όλα, καλούμαστε να αποκτήσουμε την «*προς τον Θεόν ομοήθεια*».

Η ομοήθεια προς τον Θεόν ενέπνευσε αυτούς τους ήρωες και δεν είναι ιδεολογήματα αυτά, αλλά είναι έμπονες αλήθειες, που αποδεικνύονται ιστορικά, οντολογικά, υπαρξιακά.

Την ομιλία του Σεβασμιωτάτου μπορείτε να παρακολουθήσετε εδώ:

Του Σταμάτη Μιχαλακόπουλου